

[Erik Eriksen:] Jeg er faktisk et af medlemmerne medlem hr. Iver Poulsen måske indse, når han tænker sig om. Et samarbejde må jo baseres på tillid. Forsøgene på at beklikke personer skal jeg slet ikke komme ind på, kun understrege, at det er ikke dette, der er baggrunden for, at vi ligesom tidligere sagde nej til at danne valggruppe med de uafhængige.

Der var for venstre intet, der bevirkede, at vi skulle ændre vort hidtidige standpunkt. For mig at se har de uafhængige ikke undergået forandring. Dertil kommer, at valggruppefællesskabet reelt ingen betydning ville have haft. Regeringens magtposition ville have været den samme. Stemmefordelingen i det høje ting ville have været præcis den samme, selv om der var dannet valggruppe med de uafhængige.

Baggrunden for vort nej — her taler jeg naturligvis på venstres vegne — var, at der er en væsensforskel mellem vort parti og de uafhængige. Jeg betragter ikke de uafhængige som et liberalt parti. Det er vort lands eneste og egentlige højreparti, og jeg er ikke engang sikker på, at det ærede medlem hr. Iver Poulsen er ked af at få denne etikette klistret på sig. Må jeg føje til, også for tydelighedens skyld: jeg er ikke ude på at deltage i højrefraktioner. Venstre ønsker og vil gerne være med til at vise vej til en liberal samfundspolitik, der også viser dyb social forståelse. De synspunkter er nedfældet i venstres program. Det er venstres vej, og det er ikke nogen gammeldags højrevej.

Vi er jo ofte, som jeg har sagt det, blevet angrebet af de uafhængige, og jeg har ikke taget mig meget af det. Jeg skal love heller ikke at gøre det i fremtiden, bl. a. ud fra det synspunkt, at de ikke-socialistiske partier ikke skal svække hinanden gennem angreb og mistænkeliggørelse. På dette område mener jeg virkelig at jeg har forudsætnings for at være en slags læremester for de uafhængige, men de plejer jo ikke at være særlig glade for mine råd.

Jeg har altså ønsket at sige disse ting, fordi jeg er blevet tvunget til det, og fordi jeg nødig vil have, at der skal opstå mytedannelse.

Vort partis valggruppefællesskab med det

konservative folkeparti er udtryk for noget ganske andet. Vore to partier har på store, skelsættende områder en fælles, liberal, målsætning, og dette samarbejde og dette gruppefællesskab bygger på en gensidig tillid og en gensidig respekt, som, så længe jeg har haft med det at gøre, aldrig nogen sinde er blevet misbrugt. Jeg har altid haft fornemmelsen af, at i dette samarbejde var vi sammen med gentlemen. Jeg ved ikke, om det ærede medlem har forstået mine bemærkninger.

Poul Møller: Jeg vil gerne først sige det ærede medlem hr. Baunsgaard tak for den lykønskning, han bragte det konservative folkeparti i anledning af vor fremgang. Jeg vil også gerne gøre gengæld med en lykønskning til ham, og det skal da være, at han slap ud af den regering, han har siddet i i nogle år. Vi kunne allerede i den tale, det ærede medlem holdt, efter at han er kommet ud af regeringen, fornemme, at han begyndte at baske med vingerne. Det er jo sjældent, at der har været radikale vingesus her i salen; det er i hvert fald mange, mange år siden. Nu må vi så se, om vingerne kan bære, og hvor langt de kan bære, men vi vil spejde med forventning til det ærede medlems præstationer i fremtiden.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om vor socialistforskrækkelseskampagne. Det var jeg også glad for at han gjorde, for her er vi blevet inspireret. Jeg husker, at straks efter valget den 15. november 1960 var der en ordfører ved åbningsdebatten, der sagde, at det, der nu var den farlige risiko for det danske folketing, var, at vi nu kun manglede ét mandat i socialistisk flertal. Denne ordfører var det ærede medlem hr. Baunsgaard; det var, inden han blev minister. Det inspirerede os til vor virksomhed for at undgå, at dette flertal skulle materialisere sig her i tinget, og vi takker derfor det ærede medlem for inspirationen. Det ærede medlem må ikke tage os det ilde op, at vi anvendte denne tankegang, fordi vi mener, det var politisk rigtigt set. Vi mener; det var rigtigere, således som vi prøvede på at arbejde for at undgå socialistisk flertal og socialistisk styre, end den måde,